

RAAD VAN STATE AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 65.646 van 26 maart 1997

A. 60.558/V-1405

In zake : **DEGEEST** Willy,
Madeliefjeslaan 27
1970 Wezembeek-Oppem,

tegen :

de Regie der Gebouwen.

Tussenkommende partijen :

1. **VAN PUT** Gérard,
woonplaats kiezend bij
Mr. Jean-Paul LAGASSE, advocaat,
A. Lacomblélaan 8/6
1040 Brussel,
2. **LAURYS** Frans,
woonplaats kiezend bij
Mr. Luc VAN HOUT, advocaat,
Sint-Bernardusstraat 98
1060 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,

Gezien het op 29 oktober 1994 ingediende verzoekschrift, waarbij Willy DEGEEST de nietigverklaring vordert van het ministerieel besluit van 1 september 1994 waarbij Frans LAURYS, eerstaanwezend ingenieur, door verhoging in graad wordt bevorderd tot de graad van hoofdingenieur-directeur (betrekking van de groep "Elektro") bij de algemene technische diensten van de Regie der gebouwen in een betrekking van het Nederlandse kader, en van het

ministerieel besluit van 1 september 1994 waarbij Gérard VAN PUT, eerstaanwezend ingenieur - hoofd van dienst, door verhoging in graad wordt bevorderd tot hoofdingenieur-directeur (betrekking van de groep "Elektro") bij de algemene technische diensten in een betrekking van het Frans kader;

Gezien de respectievelijk op 20 juni en 12 juli 1995 ingediende verzoekschriften, waarbij Gérard VAN PUT en Frans LAURYS vragen als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikkingen van 28 juni en 13 september 1995, waarbij die tussenkomsten worden toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 8 juli 1996, waarbij de neerlegging van het verslag en het dossier ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partij en van de tegenpartij;

Gelet op de beschikking van 12 december 1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 17 januari 1997;

Gehoord het verslag van de heer LIENARDY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van de verzoeker, van Mr. Ph. LEVERT, advocaat, die voor de tegenpartij verschijnt, van Mr. J.P. LAGASSE, advocaat, die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt, en van Mr. L. VAN HOUT, advocaat, die voor de tweede tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBUSSCHERE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

I. DE FEITEN.

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot nietigverklaring :

1. Verzoeker is eerstaanwezend ingenieur bij de Regie der Gebouwen.

2. Bij een op 26 april 1994 aangetekende brief deelt de Regie der Gebouwen hem mee dat twee betrekkingen van hoofdingenieur-directeur bij de algemene technische diensten in de directies elektronica en elektriciteit vacant zijn.

3. Verzoeker en zes andere personeelsleden, onder wie de tussenkomende partijen, solliciteren naar die betrekkingen.

4. In zijn vergadering van 26 mei 1994 onderzoekt de directieraad die sollicitaties en wijst er in de eerste plaats op dat het om zeer gespecialiseerde diensten gaat en dat daarom voor elke betrekking een afzonderlijke rangschikking moet worden opgemaakt. De directieraad kent daarop een gewicht toe aan elk criterium dat voor

de rangschikking van de gegadigden is gekozen, en stelt vervolgens op basis van die criteria een rangschikking op door de aanspraken en verdiensten van alle gegadigden te vergelijken.

Voor de betrekking in de dienst elektronica doet hij de volgende voordracht :

"1. LAURYS Frans (N)
2. VAN PUT Gérard (F)
3. VAN GOETHEM Dirk (N)
4. GURDAL Paul (F)
5. GUILLAUME Michel (F)".

Voor de betrekking in de dienst elektriciteit doet hij de volgende voordracht :

"1. VAN PUT Gérard (F)
2. LAURYS Frans (N)
3. GURDAL Paul (F)
4. VAN GOETHEM Dirk (N)
5. GUILLAUME Michel (F)".

5. Op 31 mei 1994 worden die voordrachten ter kennis van de gegadigden gebracht.

6. Op 10 juni 1994 dient verzoeker een bezwaar in. Hij verzoekt om mededeling van de motivering van de voordrachten en verklaart niet te begrijpen waarom de gegadigden met de beoordeling «zeer goed» gerangschikt worden volgens een ondoorzichtig en duister puntensysteem dat niet aan de belanghebbenden is meegedeeld en volkomen willekeurig lijkt.

7. Tijdens zijn vergadering van 20 juni 1994 onderzoekt de directieraad de bezwaren. Wat verzoekers bezwaar betreft, merkt hij op dat de gekozen evaluatiemethode uitdrukkelijk vermeld staat in het huishoudelijk reglement van de directieraad, dat in het Belgisch Staatsblad van 3 december 1992 is bekendgemaakt. De raad benadrukt dat verzoeker geen enkel cijfer dat hem is

toegekend, betwist. Aan het einde van de vergadering handhaaft hij zijn voordracht.

8. Bij een besluit van 1 september 1994 bevordert de minister van Wetenschapsbeleid en Infrastructuur de eerste tussenkomende partij tot hoofdingenieur-directeur bij de algemene technische diensten, in de dienst elektriciteit, in een betrekking van het Franse taalkader.

Dat besluit, dat de eerste bestreden handeling is, is als volgt gemotiveerd :

" Overwegende dat de directieraad het onderscheiden gewicht dat gehecht moet worden aan elk van de tien criteria voor vergelijking van de kandidaten heeft bepaald en aan elke kandidaat voor elk criterium een waarderingscijfer heeft gegeven rekening houdend met de gegevens verstrekt door de kandidaten zelf en de bevoegde inspecteur-generaal, alsook met de persoonlijke ervaring die de leden van de raad hebben met de kandidaten;

Overwegende dat, rekening houdend met de gekozen motivering voor de rangschikking van de kandidaten, het dienstig is zich aan te sluiten bij de voordracht van de directieraad".

9. Bij een ander besluit van dezelfde datum beslist de minister ook de tweede tussenkomende partij te bevorderen tot hoofdingenieur-directeur bij de algemene technische diensten, in de dienst elektronica, in een betrekking van het Nederlandse taalkader.

Dat is de tweede bestreden handeling, die op dezelfde wijze als de eerste is gemotiveerd.

10. Deze besluiten worden ter kennis van verzoeker gebracht bij een op 26 september 1994 ter post aangetekende brief.

II. IN RECHTE.

A. De ontvankelijkheid.

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpt voor zover het beroep tegen haar benoeming is gericht; dat zij betoogt dat de beide ministeriële besluiten waarvan de nietigverklaring wordt gevorderd niet verknocht zijn, aangezien zij in een ander verband zijn uitgevaardigd na twee verschillende bevorderingsprocedures voor het verlenen van verschillende betrekkingen; dat zij erop wijst dat de twee besluiten in een verschillende taal zijn gesteld en dat de directieraad de sollicitaties voor de omstreden betrekkingen tijdens zijn vergadering van 26 mei 1994 expres afzonderlijk heeft onderzocht; dat zij voorts betoogt dat het derde middel geen betrekking kan hebben op de akte waarbij zij is bevorderd, aangezien verzoeker beweert dat personeelsleden van de Franse taalrol de twee omstreden betrekkingen hadden moeten krijgen, dat de eerste tussenkomende partij zelf van die taalrol is;

Overwegende dat uit de stukken van het dossier blijkt dat van de vacature van beide betrekkingen aan de betrokken ambtenaren kennis is gegeven door eenzelfde handeling; dat hoewel de directieraad beslist heeft een aparte rangschikking op te maken voor elk van beide diensten "doordat het om zeer gespecialiseerde diensten gaat", hij besloten heeft hetzelfde gewicht te hechten aan de door hem bepaalde criteria en aan dezelfde beoordelingsgegevens dezelfde waarde heeft toegekend; dat de sollicitaties onderzocht zijn tijdens dezelfde vergadering, waarna twee identiek gemotiveerde ministeriële besluiten op dezelfde dag zijn uitgevaardigd; dat de door verzoeker aangevoerde middelen op dezelfde wijze op beide besluiten betrekking hebben en geen afzonderlijk onderzoek van elke bestreden handeling

vergen; dat in het belang van een goede rechtsbedeling er van uit moet worden gegaan dat de twee bestreden handelingen verknocht zijn; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

B. De gegrondheid.

Overwegende dat verzoeker een eerste middel aanvoert, ontleend aan de schending van de artikelen 1, 2, 6, 7 en 10 tot 18 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel, een middel gebaseerd op schending van de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, machtsoverschrijding of misbruik van bevoegdheid, doordat de verwerende partij een parallelle en ondoorzichtige evaluatieregeling heeft ingesteld waardoor de reglementaire beoordeling wordt omzeild, verzoeker over dat puntenstelsel geen enkele inlichting heeft gekregen en zich niet heeft kunnen verdedigen tegen de beoordelingen die wel zullen zijn uitgebracht op basis van het stelsel dat hij bekritiseert en dat "als rechtstreeks gevolg heeft dat (verzoekers) beoordeling 'ZEER GOED' buiten spel wordt gezet en dan ook strijdig is met de in dit middel aangevoerde bepalingen die het selecteren van de ambtenaren met het oog op bevordering uitsluitend regelen via de beoordeling, zodat de bestreden handelingen kennelijk met machtsoverschrijding zijn uitgevaardigd"; dat verzoeker een tweede middel, eerste onderdeel, aanvoert, ontleend aan de ontstentenis van reglementaire grond van de evaluatieregeling van de verwerende partij, die deze regeling dan ook niet mag gebruiken voor het wettigen van een voordracht ter bevordering;

Overwegende dat de tegenpartij, wat het eerste middel betreft, antwoordt dat het huishoudelijk regle-

ment van de directieraad, dat op 30 januari 1992 is goedgekeurd, met toepassing van artikel 7 van het koninklijk besluit van 22 november 1991 in het Belgisch Staatsblad van 11 maart 1992 is bekendgemaakt, dat de directieraad in zijn vergadering van 8 oktober 1992 wijzigingen heeft aangebracht in artikel 6 van het reglement en de bijlage ervan, waarbij "de basisprincipes voor het onderzoek van de kandidaturen en het opstellen van een voorstel van rangschikking" worden bepaald, dat deze wijziging in het Belgisch Staatsblad van 3 december 1992 is bekendgemaakt, dat de gegadigden de criteria kennen die voor het beoordelen van hun sollicitatie in aanmerking zullen worden genomen, dat die criteria in algemene bewoordingen zijn gesteld en bij het onderzoek van de sollicitaties voor elke welbepaalde betrekking bepaald wordt welk gewicht aan de criteria gehecht wordt, naargelang van de aard en de specificiteit van de betrekking in kwestie; dat de tegenpartij erop wijst dat de directieraad krachtens artikel 26, § 3, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel alleen verplicht is die personeelsleden te horen die daarom verzoeken, dat, volgens de rechtspraak van de Raad van State, het recht om een bezwaar in te dienen of gehoord te worden, niet het recht inhoudt om inzage te krijgen van de notulen waarin de motieven van de keuzen staan vermeld, dat verzoeker niet gevraagd heeft gehoord te worden, maar in een aangetekende brief van 10 juni 1994 heeft verzocht dat hem "de motivering van de dubbele beslissing" tot voordracht van de gegadigden wordt meegedeeld, dat de door de tegenpartij ingestelde regeling voor de rangschikking op basis van punten, de beoordelingsregeling bepaald in het voormelde koninklijk besluit van 7 augustus 1939 geenszins schendt, aangezien de tegenpartij die laatste regeling regelmatig toepast en in casu het steunen op de beoordeling niet voldoende was om aan deze of gene gegadigde de voorkeur te geven,

aangezien alle gegadigden voor beide te verlenen betrekkingen de beoordeling «zeer goed» bezaten; dat, wat het eerste onderdeel van het tweede middel betreft, zij dezelfde criteria op alle gegadigden diende toe te passen krachtens het in artikel 10 van de Grondwet vastgelegde beginsel dat ambtenaren een gelijke mogelijkheid hebben om openbare bedieningen te gaan uitoefenen;

Overwegende dat verzoeker repliceert dat de tegenpartij niet kan steunen op het koninklijk besluit van 22 november 1991, dat bij arrest nr. 47.691 van 31 mei 1994 vernietigd is, dat hoewel de tegenpartij zich beroept op het koninklijk besluit van 26 september 1994 houdende hervorming van verscheidene verordeningbepalingen die toepasselijk zijn op het Rijkspersoneel, waarvan artikel 7 artikel 8 van het besluit van 22 november 1991 min of meer weergeeft, tegen dat besluit van 26 september 1994 bij de Raad van State een beroep tot nietigverklaring aanhangig is, dat artikel 33 van dat besluit immers terugwerkt tot 7 maart 1992, dat als de Raad van State het onderhavige beroep behandelt vóór dat andere beroep, artikel 159 van de Grondwet dient te worden toegepast en dat, indien deze exceptie van onwettigheid niet kan worden aangenomen, ook al mocht het huishoudelijk reglement van de directieraad een reglementaire grondslag hebben, die raad "geen tweede evaluatieregeling mag uitwerken die leidt tot een aanvulling en wijziging van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel";

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij verwijst naar het antwoord van de tegenpartij en eraan herinnert dat, "de directieraad, die zijn voordrachten moet motiveren, terwijl hij te maken heeft met gegadigden die allen de beoordeling 'zeer goed' bezitten, niet kan worden voorgeworpen dat hij zijn

voordrachten gemotiveerd heeft op basis van redelijke, relevante en evenredige objectieve criteria";

Overwegende dat de tweede tussenkomende partij zich bij de antwoorden van de tegenpartij en van de eerste tussenkomende partij aansluit;

Overwegende dat de tegenpartij in een laatste memorie betoogt dat de directieraad "door de aanspraken en verdiensten op basis van vooraf bepaalde en gepubliceerde criteria te vergelijken, voor administratieve doorzichtigheid en objectiviteit van de vergelijking zorgt"; dat zij betoogt dat vaststaat dat de directieraad de criteria kan kiezen op basis waarvan hij de sollicitaties onderzoekt, dat die criteria vóór dat onderzoek moeten worden vastgesteld, dat die beoordeling objectief moet zijn, dat de Raad van State moet kunnen nagaan hoe bij die beoordeling te werk is gegaan en dat de handelwijze van de directieraad van de Regie der Gebouwen net dat doel nastreeft;

Overwegende dat als regel geldt dat de directieraden een huishoudelijk reglement kunnen vaststellen, dat men zich dan ook niet behoeft in te laten met het lot dat het koninklijk besluit van 22 november 1991 houdende hervorming van verscheidene verordeningbepalingen die toepasselijk zijn op het Rijkspersoneel ten deel is gevallen en evenmin met datgene wat het koninklijk besluit van 26 september 1994 met hetzelfde doel zal zijn beschoren;

Overwegende dat artikel 6, § 1, van het huishoudelijk reglement van de directieraad van de Regie der Gebouwen als volgt luidt : "De directieraad onderzoekt de kandidaturen voor de bevorderingen door verhoging in graad en voor de benoemingen door verandering van graad, en formuleert zijn voorstel van rangschikking van de kandidaten volgens de principes die

bepaald zijn in de bijlage bij dit huishoudelijk reglement"; dat die bijlage, die als opschrift draagt "Basisprincipes voor het onderzoek van de kandidaturen en het opstellen van een voorstel van rangschikking", het volgende bepaalt : "Het gebruik van dat formulier is niet verplicht, maar het is wel het enig geldige."; dat dat formulier naast de algemene gegevens betreffende de gegadigde,

" de volgende (7) rubrieken (bevat) welke facultatief mogen worden ingevuld :

- 1° diploma's en getuigschriften (+ specialiteiten);
- 2° loopbaan bij de administratie;
- 3° ervaring in een vereiste specialiteit/materie;
- 4° ervaring in het leiden van een dienst of een ploeg;
- 5° prestaties buiten de ambtsuitoefening;
- 6° belangrijke verwezenlijkingen in zijn verschillende functies;
- 7° algemeen studiewerk - publicaties - voordrachten - bijkomende vorming";

dat de inspecteur-generaal onder wiens gezag de kandidaat staat, zijn eigen voorstel toevoegt betreffende de volgende eigenschappen van de kandidaat :

- " 8° technische, administratieve en/of creatieve bekwaamheid;
9° inzet en initiatief;
10° sociale ingesteldheid.";

Overwegende dat die bijlage de twee volgende bepalingen bevat :

" 5. Op voorstel van de adjunct-directeur-generaal die bevoegd is voor de dienst of afdeling waar de betrekking te begeven is, duidt de directieraad voor elke te verlenen betrekking, de respectievelijke waarde aan die aan elk criterium moet worden gehecht met het oog op de rangschikking van de kandidaten alsmede het maximum te behalen puntenaantal voor elk criterium."

en

" 6. De directieraad geeft aan iedere kandidaat, voor ieder criterium, een bepaald aantal punten rekening

houdend, enerzijds, met de gegevens die werden verstrekt door de dienst personeel, de betrokkene zelf en door zijn inspecteur-generaal en, anderzijds, met de persoonlijke ervaringen van de leden van de directieraad met de kandidaten.";

Overwegende dat de directieraad in zijn vergadering van 26 mei 1994 voor hij de hem voorgelegde sollicitaties heeft onderzocht, aan elk criterium de volgende waarde heeft toegekend :

- " 1. Essentiële criteria gelet op de aard van de betrekking : 30 punten
- Ervaring in het leiden van een dienst en/of een ploeg.
2. Zeer belangrijke criteria gelet op de aard van de betrekking : 25 punten
- Ervaring in de vereiste specialiteit/materie;
 - Belangrijke verwezenlijkingen in de diverse functies;
 - Technische, administratieve en creatieve bekwaamheden;
 - Inzet en initiatief.
3. Andere belangrijke criteria gelet op de aard van de betrekking : 20 punten
- Diploma's en getuigschriften (+ specialiteiten);
 - Sociale ingesteldheid.

4. Minder belangrijke criteria gelet op de aard van de betrekking : 10 punten

- Loopbaan bij de administratie;
- Prestaties buiten de ambtsuitoefening;
- Algemeen studiewerk, publikaties, voordrachten, bijkomende vorming.";

dat het maximum van de te behalen punten op 200 is vastgesteld;

Overwegende dat verzoeker niet onkundig was van de methode volgens welke de directieraad de sollicitaties naar de bevorderingen door verhoging in graad evalueert, aangezien die methode in het Belgisch Staatsblad van 3 december 1992 en 28 april 1993 was bekendgemaakt; dat die uitgewerkte evaluatiemethode bezwaarlijk kan worden beschouwd als een regeling waardoor de beoordelingsprocedure "buiten spel wordt gezet", aangezien het gaat om twee afzonderlijke evaluaties op verschillende ogenblikken en met een onderscheiden bedoeling en dat het facultatieve gebruik van het formulier de gegadigde voor de bevordering in staat stelt persoonlijke kwaliteiten, vaardigheden of prestaties aan te voeren die rechtstreeks verband houden met de te verlenen betrekking; dat verzoeker aldus niet heeft verzuimd om, als bijlage bij zijn sollicitatiebrief van 9 mei 1994, voor elke rubriek nauwkeurig de feiten aan te voeren waarvan hij meende dat zij zijn sollicitatie konden staven; dat wanneer de directieraad, die belast is met het onderzoek van de sollicitaties naar een bevordering, voor het rangschikken van de gegadigden niet op iedereen hetzelfde criterium toepast of de toegepaste criteria niet nader bepaalt, zulks geen objectieve en gemotiveerde rangschikking oplevert; dat uit de notulen van 26 mei 1994 blijkt dat de directieraad de tien rubrieken van de bijlage bij zijn huishoudelijk reglement heeft onderverdeeld in vier reeksen criteria, waarvan hij de waarde in punten heeft vastgesteld voor hij de sollicitaties heeft onderzocht; dat de directieraad zodoende de gedragslijn die hij zich had opgelegd niet automatisch heeft

toegepast en geen machtsoverschrijding heeft begaan; dat het eerste middel en het tweede middel, eerste onderdeel, ongegrond zijn;

Overwegende dat verzoeker een tweede middel, tweede onderdeel, aanvoert, ontleend aan de "omstandigheid dat het door de tegenpartij uitgedachte evaluatiesysteem de rechten van verdediging en het beginsel van behoorlijk bestuur schendt, een middel gebaseerd op schending van de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, machtsoverschrijding of misbruik van bevoegdheid", doordat, zelfs als dat systeem wordt aanvaard, "het een duidelijke schending inhoudt van het beginsel van de rechten van verdediging of op zijn minst van het beginsel van behoorlijk bestuur, doordat het verzoeker niet in staat stelt de regels en de evaluatiecriteria te kennen en de willekeurig toegekende cijfers te betwisten";

Overwegende dat de tegenpartij antwoordt dat het evaluatiesysteem noch de rechten van verdediging, noch het beginsel van behoorlijk bestuur schendt, dat "verzoeker, zoals alle personeelsleden van de Regie der Gebouwen (...) de door de directieraad gebruikte criteria, die in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd zijn, kon inkijken", dat verzoeker de gelegenheid gehad heeft de hem toegekende cijfers te betwisten, wat hij niet heeft gedaan; dat zij hem niet alle, voor het afwijzen van zijn sollicitatie aangevoerde motieven hoefde mee te delen en dat verzoeker niet heeft gevraagd te worden gehoord om voor de directieraad uitleg te verstrekken;

Overwegende dat verzoeker repliceert dat hij geen passende mogelijkheid van beroep heeft gehad om zich te verdedigen, dat hij de redenen van het toegekende cijfer niet kende, "zodat hij zich niet ernstig en efficiënt heeft kunnen verdedigen", dat ten

slotte het bezwaar dat aan de orde is in artikel 26, § 3, van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel, betrekking heeft "op de door de directieraad opgestelde rangschikking en niet op het toegekende cijfer";

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij betoogt dat de directieraad objectieve en vooraf bepaalde evaluatiecriteria heeft gebruikt, dat geen enkele regel de directieraad verplicht de personeelsleden hun "verweermiddelen" uiteen te laten zetten, dat verzoeker niet bewijst dat de criteria op ongelijke en discriminerende wijze zouden zijn toegepast en dat hij de voorlopige voordracht heeft kunnen betwisten door middel van een bezwaar bij de directieraad; dat de tweede tussenkomende partij naar de argumenten van de tegenpartij en van de eerste tussenkomende partij verwijst;

Overwegende dat de tegenpartij in haar laatste memorie opmerkt dat volgens een constante rechtspraak het rechtsbeginsel dat de rechten van verdediging waarborgt, op benoemingen geen toepassing vindt en de directieraad niet verplicht is de maatstaven van zijn beoordeling ter kennis van de gegadigden te brengen; dat de eerste en de tweede tussenkomende partij naar dezelfde argumenten verwijzen;

Overwegende dat het rechtsbeginsel dat de rechten van verdediging waarborgt als zodanig geen toepassing vindt op benoemingen; dat de directieraad niet verplicht is de maatstaven van zijn beoordeling vooraf ter kennis van de gegadigden te brengen; dat verzoeker geen gebruik gemaakt heeft van zijn recht om door de directieraad te worden gehoord en in zijn bezwaar van 10 juni 1994 zich ertoe bepaald heeft mededeling te vragen van de motieven voor de dubbele beslissing omtrent de in aanmerking te

nemen gegadigden; dat het tweede onderdeel van het tweede middel ongegrond is;

Overwegende dat verzoeker een derde middel aanvoert, ontleend aan de schending van artikel 43, § 3, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, een middel gebaseerd op de schending van de substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, machtsoverschrijding en misbruik van bevoegdheid, doordat de bestreden benoemingen zijn geschied op trap 2 van de hiërarchie en, onder voorbehoud van hem te verstrekken inlichtingen, de verdeling van de betrekkingen over de taalkaders beweerdelijk niet correct is;

Overwegende dat de tegenpartij antwoordt dat het middel wegens de onnauwkeurigheid ervan niet-ontvankelijk is, dat verzoeker in zijn verzoekschrift de rechtsregel dient te vermelden waarvan hij de schending aanvoert en voldoende duidelijk moet aangeven hoe die regel geschonden is, dat het middel ten dele niet-ontvankelijk is wegens gebrek aan belang ten aanzien van het besluit houdende bevordering van Gérard VAN PUT, aangezien die tot verzoekers taalrol behoort; dat verzoeker niet het bewijs levert dat de aan Frans LAURYS toegekende bevordering aan een ambtenaar van de Franse taalrol te beurt diende te vallen;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat hij de bepaling waarvan de schending wordt aangevoerd, perfect aangeeft en de Raad van State verzoekt aan de tegenpartij te vragen de verdeling van de personeelsleden per taalkader op 31 augustus en 2 september 1994 mee te delen;

Overwegende dat de eerste tussenkomende partij antwoordt dat het middel wat haar betreft niet-ontvankelijk is, aangezien zij tot verzoekers taalrol

behoort; dat zij subsidiair betoogt dat het middel niet-ontvankelijk behoort te worden verklaard omdat het vrij onduidelijk is;

Overwegende dat de tegenpartij in haar laatste memorie enerzijds betoogt dat het beroep bij gebrek aan belang niet-ontvankelijk is ten aanzien van Gérard VAN PUT, aangezien deze tot dezelfde taalrol als verzoeker behoort en "de vernietiging van de bevordering van Gérard VAN PUT als rechtstreeks gevolg zou hebben dat de door de auditeur vastgestelde wanverhouding ten nadele van het Franse taalkader nog toeneemt"; dat de tegenpartij anderzijds van oordeel is dat de bevordering van Frans LAURYS geenszins belet dat het taalevenwicht wordt bereikt door bevorderingen in andere diensten van de Regie der Gebouwen;

Overwegende dat in het middel een voldoende duidelijke beschrijving wordt gegeven van de rechtsregel waarvan verzoeker de schending aanvoert en van de manier waarop die regel geschonden is; dat voorts, doordat het om een bepaling van openbare orde gaat, geen twijfel bestaat over de ontvankelijkheid ervan;

Overwegende dat de verzoeker wiens beroep ontvankelijk is en die de benoeming bestrijdt van een personeelslid dat tot dezelfde taalrol als hij behoort, belang heeft bij het aanvoeren van de schending van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken; dat verzoeker belang heeft bij het bestrijden van een benoeming die zijn latere kansen op een benoeming verkleint;

Overwegende dat overeenkomstig het koninklijk besluit van 17 juli 1991 tot vaststelling van de taalkaders van de Regie der Gebouwen, de betrekkingen op de tweede trap van de hiërarchie als volgt zijn verdeeld :

Frans taalkader	Nederlands taalkader	tweetalig kader	
8	8	1F	1N

dat de situatie vóór de bestreden benoemingen de volgende was:

Frans taalkader	Nederlands taalkader	tweetalig kader	
5	7	-	1N

dat de situatie er na de bestreden handelingen als volgt uitzag :

Frans taalkader	Nederlands taalkader	tweetalig kader	
6	8	-	1N;

Overwegende dat de taalkaders ertoe strekken in elke dienst een evenwichtige verdeling per trap van de hiërarchie te bereiken en dat ze gericht moeten zijn op het bereiken van een evenwicht; dat de benoemings-gerechtigde overheid er eerst voor moet zorgen dat het kader waarvan de bezettingsgraad het meest onder het rechtens vastgestelde aantal is gezakt, op het niveau van het andere kader wordt gebracht; dat de tegenpartij dus in de eerste plaats het evenwicht diende te herstellen ten gunste van het Franse taalkader, dat twee eenheden minder telde dan het Nederlandse taalkader; dat de bevordering van Frans LAURYS de bestaande wanverhouding tussen het Franse en het Nederlandse taalkader nog heeft verergerd; dat het middel gegrond

is, in zoverre het de benoeming van Frans LAURYS betreft,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het ministerieel besluit van 1 september 1994 waarbij Frans LAURYS, eerstaanwezend ingenieur, door verhoging in graad wordt bevorderd tot de graad van hoofdingenieur-directeur (betrekking van de groep "Elektro") bij de algemene technische diensten van de Regie der Gebouwen in een betrekking van het Nederlandse kader.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de tegenpartij.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op 6.000 frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen ten belope van elk 3.000 frank.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare
terechtzing van de Ve kamer van de Raad van State, op
zesentwintig maart 1900 zevenennegentig door :

De HH.	STRYCKMANS,	Voorzitter van de Raad van State,
	BEIRLAEN,	Staatsraad,
	LIENARDY,	Staatsraad,
Mevr.	NOTEBAERT,	Griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

J.-J. STRYCKMANS.